REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-596/2024-19

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu po sutkinji Ivani Hrkać, u pravnoj stvari tužitelja TONIJA GULANA, OIB: 27649186223, iz Galovca, Zadar, Galovac 20, kojeg zastupa punomoćnik Jakov Bačić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bačić i partneri, Pisarnica Zadar, protiv tuženika TANKERSKA PLOVIDBA d.d., OIB: 44952903763, Zadar, Ulica Božidara Petranovića 4, kojeg zastupa punomoćnik Zdravko Kačić, odvjetnik u KAČIĆ I BRBORA, odvjetničko društvo j.t.d., Zagreb, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja i njegovog punomoćnika i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude 30. listopada 2026.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade za vrijeme bolovanja za period od 01.04.2022. do 30.04.2023. sveukupni iznos od 11.520 USD u protuvrijednosti EUR-ima prema srednjem tečaju Europske središnje banke na dan isplate, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svakomjesčeni iznos od 960 USD od prvog u mjesecu za protekli mjesec pa do isplate, i to za razdoblje do 30.12.2022. godine po godišnjoj stopi utvrdjenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postona poena, za razdoblje od 01.01.2023. godine pa do 31.12.2023. godine po stopi koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinnciranja koje je obavila prije prvog kalendarkog dana tekućeg polugodišta uvećanjem za pet postotnih poena, a od 01.01.2024. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine pa do isplate."

II. Nalaže se tužitelju TONIJU GULANU iz Galovca, Zadar OIB: 27649186223 isplatiti tuženiku TANKERSKA PLOVIDBA d.d., OIB: 44952903763, Zadar u roku od 15 dana iznos od 750,00 eura sa zateznim kamatama na taj iznos od 30. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna

stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je 29. studenoga 2024. ovom sudu podnio tužbu protiv tuženika radi isplate iznosa od 11.520,00 USD u protuvrijednosti u eurima, zajedno sa zateznim kamatama. Tužitelj u tužbi navodi da je od 16. kolovoza 2020. bio zaposlenik tuženika na temelju Ugovora o zaposlenju pomoraca te da je radio kao kuhar na brodu M/V Obrovac. Tvrdi da je 12. travnja 2021., obavljajući svoj posao, pretrpio prijelom vrata bedrene kosti, koja mu ozljeda rješenjem Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (dalje: HZZO) priznata kao ozljeda na radu.

2. Navodi, nadalje, da mu je zbog ozbiljnosti ozljede u Specijalnoj bolnici za ortopediju u Biogradu 12. svibnja 2021. ugrađen umjetni kuk / totalna endoproteza desnog kuka, te da je se u istoj ustanovi liječio i išao na fizikalnu terapiju.

3. Tužitelj tvrdi da je umirovljen 16. svibnja 2023. zbog navedene ozljede u 100%-nom omjeru. Navodi i kako je od tuženika zahtijevao isplatu naknade za vrijeme bolovanja, te da mu je tuženik i isplaćivao osnovnu plaću do kraja studenog 2021., a nakon toga ga je odbio sa zahtjevom za daljnjim plaćanjem.

4. Tužbeni zahtjev temelji na mjerodavnim odredbama Nacionalnog kolektivnog ugovora za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi ("Narodne novine" broj 119/2018.) kao i odredbama Zakona o radu, Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja u slučaju ozljede na radu i profesionalne bolesti.

5. Poziva se na odredbu članka 23. stavka 3. Nacionalnog kolektivnog ugovora za hrvatske pomorce u međunarodnoj plovidbi prema kojoj je poslodavac dužan pomorcu isplaćivati naknadu umjesto plaće u visini osnovne plaće od ozljeđivanja pa do stupnja izlječenja koje pomorcu omogućava ponovno ukrcanje na brod u svojstvu u kojem je plovio prije ozljeđivanja ili do dana kad se utvrdi da takvo izlječenje nije moguće jer je pomorac trajno nesposoban za zvanje pomorca (gubitak zanimanja). Drži da je pravilnom primjenom te odredbe tuženik bio dužan isplaćivati tužitelju naknadu umjesto plaće od ozljeđivanja do umirovljenja.

6. Kako pokušaj mirnog rješenja spora s tuženikom nije uspio, tužitelj je ustao ovom tužbom. Naglašava kako mu je tuženik neutemeljeno odbio isplatiti utužene iznose u mirnom postupku. Tuženik je, naime, svoje odbijanje obrazložio nedostatkom medicinske dokumentacije koja bi bila potvrđena od liječnika po izboru tuženika.

7. Visinu tužbenog zahtjeva tužitelj temelji na činjenici da je Ugovorom o zaposlenju ugovorena njegova osnovna mjesečna plaća od 960 USD; pa tužbom zahtijeva ukupan iznos od 11.520 USD /10.820 eura, koji se iznos odnosi na naknadu umjesto plaće za razdoblje od 1. travnja 2022. do 30. travnja 2023. Zahtijeva i zatezne kamate na mjesečne iznose od prvog dana u mjesecu za protekli mjesec do isplate.

8. Tužitelj smatra kako se privremena nesposobnost za rad dokazuje izvješćem izabranog liječnika te da poslodavac ne može uvjetovati isplatu dodatnim zahtjevima koji nisu predviđeni propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju. Ujedno ističe da poslodavac ima pravo na povrat isplaćenih naknada od HZZO- a. Rješenja HZZO-a i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) smatra javnim ispravama kojima su riješena prethodna pitanja relevantna za ovaj spor.

9. Uz tužbu je priložio isprave: Ugovor o zaposlenju pomorca od 14. kolovoza 2020. (list 7-8 spisa), Prijavu ozljede na radu od 21. svibnja 2021. (list 9-12 spisa), liječničku dokumentaciju (list 13-45 spisa), Rješenje HZMO Središnja služba Zagreb od 23. veljače 2024. (list 46-50 spisa), Rješenje HZMO, Područni ured u Zadru od 4. srpnja 2024. (list 52-54 spisa), Zahtjev za mirno rješenje spora od 26 kolovoza 2024. (list 55 spisa).

10. U skladu s odredbom članka 284. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine " broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022. ,114/2022., 155/23 – dalje: ZPP) tužba je tuženiku dostavljena na odgovor.

11. Tuženik u odgovoru na tužbu nije osporio pasivnu legitimaciju te potvrđuje da je tužitelj sklopio ugovor o zaposlenju pomorca s društvom Donat Maritime Corporation Ltd. iz Liberije. Ne poriče da je tužitelj 12. travnja 2021., radeći kao kuhar na brodu „OBROVAC“, zadobio tjelesnu ozljedu u vidu prijeloma vrata bedrene kosti. Međutim, osporava osnovanost tužbenog zahtjeva te ističe da je za predmetni odnos mjerodavan Nacionalni kolektivni ugovor za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi za razdoblje 2021. – 2022., objavljen u Narodnim novinama broj 6/2021, a ne kolektivni ugovor iz 2018. godine. Navodi, naime, da je ugovorom o zaposlenju od 14. kolovoza 2020. ugovorena primjena važećeg kolektivnog ugovora kao njegova sastavnog dijela.

12. Potvrđuje da je tužitelju naknadu za bolovanje isplaćivao od 8. svibnja do 30. studenoga 2021., nakon čega je isplatu obustavio zbog toga što tužitelj nije dostavljao potrebnu medicinsku dokumentaciju.

13. Ističe da se prema članku 23. Kolektivnog ugovora trajanje bolovanja dokazuje izvješćem o bolovanju i medicinskom dokumentacijom, koja na zahtjev poslodavca treba biti potvrđena od liječnika kojeg poslodavac nominira. Tvrdi da je tužitelj od prosinca 2021. dostavljao samo liječničke doznake te da se nije odazvao na višekratne pozive za dostavu medicinske dokumentacije.

14. Tuženik nadalje navodi da je on, poštujući odredbe članka 23. Kolektivnog ugovora, na svoj trošak organizirao kontrolni zdravstveni pregled tužitelja 24. veljače 2022. u poliklinici Vitalis u Zadru, da je o tome tužitelja uredno obavijestio, ali da tužitelj pregledu nije pristupio. Smatra da zbog postupanja tužitelja: nedostavljanja medicinske dokumentacije i neodazivanja na zakazane preglede nisu ispunjeni uvjeti za isplatu naknade iz članka 23. Kolektivnog ugovora.

15. U prilog svojih navoda, tuženik se poziva na pravomoćno okončani postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu, u kojem je presudom poslovni broj P-623/2022-22 od 6. studenoga 2023. odbijen tužiteljev zahtjev za isplatu naknade za bolovanje za razdoblje od prosinca 2021. do kraja ožujka 2022. Navodi da je ta presuda potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-266/2024-2 od 15. svibnja 2024.

16. Ističe da je u tom postupku, u kojem je predmet spora bio isti zahtjev tužitelja, samo za drugo razdoblje, tužiteljev zahtjev odbijen upravo zbog nedostavljanja potrebne dokumentacije i neodazivanja na pregled kojeg je organizirao poslodavac. Smatra stoga da tuženikov zahtjev po istoj osnovi, a za drugo razdoblje, ne mijenja razloge neosnovanosti zahtjeva, osobito jer tužitelj ne iznosi nove činjenice niti dostavlja drukčije dokaze, pa tužiteljevo postupanje ocjenjuje obijesnim parničenjem.

17. Tuženik ističe i prigovor pravomoćno presuđene stvari. Smatra da postoji subjektivni i objektivni identitet spora jer iste stranke ponovno vode postupak radi isplate naknade za bolovanje na temelju istog štetnog događaja i iste činjenične osnove, neovisno o tome što se zahtjev odnosi na drugo vremensko razdoblje. Zbog toga predlaže odbaciti tužbu.

18. Podredno osporava tužbeni zahtjev kao neosnovan zbog neispunjavanja uvjeta za isplatu naknade prema Kolektivnom ugovoru. Opreza radi osporio je i njegovu visinu, bez određenog obrazlaganja tog prigovora.

19. Tuženik je u spis dostavio prijepis elektroničke pošte od 18. veljače 2022. poslan od Luke Mišetića (list 95 spisa), odgovor tuženika na zahtjev tužitelja za isplatu naknade za bolovanje od 29. travnja 2022. (list 96-97 spisa).

20. Tužitelj je u daljnjem tijeku postupka ustrajao u tužbenom zahtjevu. Ističe da se na ugovor o zaposlenju primjenjuju propisi koji su bili na snazi u vrijeme njegova sklapanja. Navodi da je osiguranik HZZO-a te da prema članku 38. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju privremenu nesposobnost za rad i njezino trajanje utvrđuje izabrani liječnik primarne zdravstvene zaštite. Pozivajući se na članak 9. stavke 2. i 3. Zakona o radu, smatra da se kolektivnim ugovorom ne mogu ugovarati nepovoljniji uvjeti od zakonskih bez izričitog zakonskog ovlaštenja te da se u slučaju različitog uređenja prava primjenjuje najpovoljnije pravo za radnika. Stoga drži da tuženik nema pravo tuženika uvjetovati isplatu naknade za bolovanje ocjenom liječnika kojeg sam angažira i plaća.

21. Neosnovanim smatra i prigovor pravomoćno presuđene stvari. Premda ne poriče da su stranke iste, ističe da ne postoji objektivni identitet spora jer se zahtjevi odnose na naknade za različita vremenska razdoblja. Smatra da pravomoćna odluka u predmetu P-623/2022 ne obuhvaća zahtjev postavljen u ovom postupku niti onemogućuje odlučivanje o njemu. Ujedno navodi da je protiv odluke iz ranijeg postupka podnio prijedlog za dopuštenje revizije. Dodatno tvrdi da neisplata plaće predstavlja kazneno djelo iz članka 132. Kaznenog zakona za koje mogu odgovarati odgovorne osobe tuženika i tuženik kao pravna osoba.

22. Tijekom postupka je tužitelj dodatno isticao da treba primijeniti i članak 971. Pomorskog zakonika, koji tumači kao osnovu za primjenu prava povoljnijeg za člana posade u slučaju tjelesne ozljede. To su, smatra tužitelj, odredbe Zakona o radu. Poziva se i na Konvenciju o radu pomoraca iz 2006. godine, osobito njezine odredbe o odgovornosti brodovlasnika za posljedice ozljede na radu i profesionalne bolesti te na Pravilnik o primjeni te Konvencije. Ističe da te odredbe predviđaju zaštitu pomorca, podmirenje pripadajućih naknada bez odgode i pritisaka te pravedan postupak ostvarivanja prava, zbog čega postupanje tuženika smatra protivnim navedenim propisima.

23. Nakon zaključenja prethodnog postupka, uz podnesak od 8. travnja 2025., tužitelj je u spis dostavio svjedodžbu o zdravstvenoj sposobnosti člana posade, koju sud nije uzeo u obzir budući da tužitelj nije dokazao (a ni tvrdio) da su ispunjene pretpostavke iz članka 299. stavka 2. ZPP-a za njeno dostavljanje u fazi glavne rasprave.

24. Tužitelj, u bitnome, smatra da bi mu uskraćivanje sudske zaštite povrijedilo ustavno pravo na pristup sudu i pravo zajamčeno člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

25. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 11.520,00 USD u protuvrijednosti u eurima po srednjem tečaju Europske središnje banke na dan isplate, zajedno s pripadajućim zateznim kamatama po osnovi naknade za bolovanje od 1. travnja 2022. do 30. travnja 2023., kojeg tužitelj temelji na odredbama Nacionalnog kolektivnog ugovora za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi.

26. U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju (točke 9. i 19. ovog obrazloženja) sadržanu u spisu te je pročitan spis predmeta ovog suda P-623/2022.

27. Prigovor pravomoćno presuđene stvari nije osnovan jer se postupak P-623/2022 odnosio na naknade za drugo vremensko razdoblje (od studenog 2021. do travnja 2022.). Zbog toga ne postoji objektivni identitet zahtjeva o kojem je već pravomoćno odlučeno s predmetnim zahtjevom. Pravomoćna presuda ovog suda P-623/2022-22 od 6. studenoga 2023. zbog toga je razmotrena kao potpora pravnom tumačenju relevantnih materijalnopravnih odredbi ali ne predstavlja presuđenu stvar u smislu članka 333. ZPP-a.

28. Nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno, kao i svih dokaza u njihovoj ukupnosti (članak 8. ZPP-a), sud nalazi da je tužbeni zahtjev neosnovan.

29. Tijekom postupka između stranaka nisu bile sporne sljedeće odlučne činjenice:
- da su tužitelj i Donat Maritime Corporation Ltd. iz Liberije, koje društvo je- kako to proizlazi iz samog ugovora; u cijelosti u vlasništvu tuženika, u Zadru 14. kolovoza 2020., sklopili Ugovor o zaposlenju pomorca, kojim je tužitelj zaposlen kao kuhar na brodu Obrovac,
- da je tužitelj 12. travnja 2021., za vrijeme trajanja ugovora o radu s tuženikom, prilikom obavljanja poslova kuhara pretrpio ozljedu na radu, konkretno prijelom vrata desnog kuka,

- da je tuženik isplatio tužitelju naknadu za bolovanje za razdoblje od 8. svibnja 2021. do 30. studenoga 2021.,
- da je tužiteljev zahtjev za isplatu naknade za bolovanje za razdoblje od studenog 2021. do travnja 2022. pravomoćno odbijen presudom ovog suda P-623/2022-22 od 6. studenoga 2023.

30. Sporno je pripada li tužitelju pravo na isplatu naknade za bolovanje za razdoblje od 1. travnja 2022. do 30. travnja 2023.

31. Iz rješenja HZMO Središnja služba od 23. veljače 2024. proizlazi da je njime poništeno prvostupanjsko rješenje HZMO Područnog ureda u Zadru, kojim tužitelju nije bilo priznato pravo iz mirovinskog osiguranja na temelju smanjenja radne sposobnosti. Nakon provedenih vještačenja u postupanju po žalbi, predmet je vraćen na ponovan postupak te je upućeno prvostupanjsko tijelo novim rješenjem odlučiti o tužiteljevom zahtjevu za ostvarivanje prava na temelju potpunog gubitka radne sposobnosti uzrok: 100% ozljeda na radu. Iz rješenja HZMO Područnog ureda u Zadru od 4. srpnja 2024. proizlazi da je tužitelju počevši od 16. svibnja 2023. priznata invalidska mirovina zbog potpunog gubitka radne sposobnosti zbog ozljede na radu 100%.

32. Sud dokaznu snagu i pravne učinke ovih rješenja prihvaća u granicama onoga što se tim rješenjima potvrđuje odnosno određuje. HZMO odlučuje o pravima iz mirovinskog osiguranja pa je tako rješenjem HZMO Područnog ureda u Zadru od 4. srpnja 2024. tužitelju priznat gubitak radne sposobnosti zbog ozljede na radu 100% i priznata mu je invalidska mirovina od 16. svibnja 2023. po toj osnovi.

33. Međutim, za odluku u ovom sporu potrebno je utvrditi činjenice o kojima ovisi tužiteljevo pravo zahtijevati od tuženika kao poslodavca isplatu naknade za bolovanje od 1. travnja 2022. do 30. travnja 2023., odnosno je li tužitelj kao pomorac ispunio ugovorne pretpostavke isplate naknade iz kolektivnog ugovora koji uređuje prava pomoraca.

34. Tužitelj smatra da ima pravo na tu naknadu na temelju mjerodavnih propisa: Zakona o radu, Pomorskog zakonika, Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i Konvencije o radu pomoraca, smatrajući da je odlučna činjenica ozljede na radu utvrđena rješenjima HZMO-a koji imaju dokaznu snagu javne isprave. Drži da je neutemeljeno tuženikovo uvjetovanje da on kao poslodavac bira liječnika koji će vrednovati tužiteljeve ozljede.

35. Tuženik, s druge strane, smatra da tužitelj nije ostvario pravo na naknadu za bolovanje upravo iz razloga što nije dosljedno poštovao proceduru propisanu mjerodavnim Nacionalnim kolektivnim ugovorom za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi.

36. Tužiteljevo pozivanje na članak 9. Zakona o radu ("Narodne novine" br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 64/23., dalje: ZR) sud je razmotrio uvažavajući članak 125. stavke 5. i 7. Pomorskog zakonika ("Narodne novine" br. 181/04., 76/07., 146/08., 61/11., 56/13., 26/15., 17/19. dalje: PZ). Taj članak PZ-a propisuje da odredbe tog Zakonika, međunarodnih ugovora, koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom Republike Hrvatske te objavljeni, te kolektivnih ugovora, koje uređuju radnopravne

odnose za pomorce u međunarodnoj plovidbi, imaju prednost pred odredbama Zakona o radu.

37. Čitanjem Ugovora o zaposlenju pomorca (list 7-8 spisa) zaključiti je da isti upućuje na Nacionalni ugovor za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi kao mjerodavan propis za odnos stranaka. Tim je ugovorom, između ostalog, ugovoreno: Smatrat će se da je važeći Nacionalni ugovor za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi sastavni dio ovog Ugovora o zaposlenju (članak 1.), da je pomorac razumio i složio se s uvjetima iz Nacionalnog ugovora za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi (članak 2.), da poslodavac osigurava pomorcu pogodnosti zdravstvene zaštite i socijalne sigurnosti u skladu s važećim Nacionalnim ugovorom za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi (članak 3.), te da pomorac prima plaću temeljenu na poslovima i zadacima radnog mjesta za koje je ukrcan na brod prema odredbama Nacionalnog ugovora za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi (članak 4.).

38. Stoga se tužiteljevo pravo na naknadu za bolovanje treba promatrati kroz odredbe Nacionalnog kolektivnog ugovora kojima su uređeni dokazivanje trajanja bolovanja i kontrola postignutog stupnja izlječenja.

39. S obzirom na to da je se tužitelj ozlijedio 12. travnja 2021., primjenom članka 1. Ugovora o zaposlenju, za razdoblje od travnja 2021. do 1. siječnja 2023. mjerodavan je Nacionalni kolektivni ugovor za hrvatske pomorce na brodovima u međunarodnoj plovidbi (2021. – 2022.) dalje: NKU/21.

40. NKU/21 je objavljen u "Narodnim novinama" broj 6/2021 i u primjeni je od 1. siječnja 2021. , a vrijedi do 31. prosinca 2022. (članak 43. NKU/21), te se primjenjuje i na ugovore koji su zaključeni prije njegova stupanja na snagu (članak 42. NKU/21).

41. Međutim, od 1. siječnja 2023. primjenjuje se Kolektivni ugovor za hrvatske pomorce za 2023. – 2024., Narodne novine 21/2023 (dalje: KU/23). Stoga je, pozivom na članak 1. Ugovora o zaposlenju, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do travnja 2023. mjerodavan KU/23.

42. Članak 23. u stavcima 4. do 7. NKU/21 glasi:

4. U slučaju bolovanja koje je posljedica ozljede na radu poslodavac može, na vlastiti trošak, zahtijevati od pomorca da se provede kontrolni zdravstveni pregled od strane nominiranog liječnika poslodavca u svrhu utvrđivanja postignutog stupnja izlječenja.

5. Dokaz o trajanju bolovanja temelji se na izvješću o bolovanju (doznaka ili potvrda o privremenoj nesposobnosti za rad) i medicinskoj dokumentaciji, koja na zahtjev poslodavca treba biti potvrđena od strane nominiranog liječnika poslodavca. Ako se liječnik nominiran od pomorca ne slaže s mišljenjem nominiranog liječnika poslodavca, poslodavac i pomorac će u daljnjem roku od 15 dana nominirati trećeg liječnika čije će mišljenje biti konačno i obvezujuće za obje stranke.

6. Ukoliko pomorac bez opravdanog razloga odbije pregled iz stavka 4. ovog članka, odnosno dok se ne utvrdi konačno i obvezujuće mišljenje liječnika u skladu sa stavkom 5. ovog članka, naknada za bolovanje će se pridržati do trenutka dok se ne utvrdi postignuti stupanj izlječenja odnosno opravdanost daljnjeg trajanja bolovanja.

7. Naknada za bolovanje bit će isplaćena pomorcu nakon što pravovremeno, a najkasnije do obračuna plaće za prethodni mjesec, dostavi poslodavcu valjane isprave iz stavka 5. ovog članka izdane od nadležnih liječnika kojom se potvrđuje da je pomorac na bolovanju odnosno liječenju.

43. Članak 23. KU/23 u stavcima 4. do 7. glasi:

4. U slučaju bolovanja koje je posljedica ozljede na radu Poslodavac može, na vlastiti trošak, zahtijevati od Pomorca da se provede kontrolni zdravstveni pregled od strane nominiranog liječnika Poslodavca u svrhu utvrđivanja postignutog stupnja izlječenja.

5. Dokaz o trajanju bolovanja temelji se na izvješću o bolovanju (doznaka ili potvrda o privremenoj nesposobnosti za rad) i medicinskoj dokumentaciji, koja na zahtjev Poslodavca treba biti potvrđena od strane nominiranog liječnika Poslodavca. Ako se liječnik nominiran od Pomorca ne slaže s mišljenjem nominiranog liječnika Poslodavca, Poslodavac i Pomorac će u daljnjem roku od 15 dana nominirati trećeg liječnika čije će mišljenje biti konačno i obvezujuće za obje stranke.

6. Naknada za bolovanje bit će isplaćena Pomorcu nakon što pravovremeno, do obračuna plaće odnosno najkasnije do petog dana u mjesecu za prethodni mjesec, dostavi Poslodavcu valjane isprave iz stavka 5. ovog članka izdane od nadležnih liječnika kojima se potvrđuje da je Pomorac na bolovanju odnosno liječenju

7. Poslodavac nije dužan isplatiti naknadu za bolovanje iz stavka 1. i 3. ovog članka ako dokaže da:

a) Pomorac svojim ponašanjem namjerno sprječava ozdravljenje odnosno osposobljavanje za rad (osobito nepoduzimanjem liječenja, neodlaskom na medicinske terapije i/ili kontrole i sl.);

b) Pomorac za vrijeme bolovanja zasnovao radni odnos kod drugog poslodavca odnosno obavlja poslove osnovom kojih je obvezno zdravstveno osiguran, obavlja poslove temeljem ugovora o djelu, ili ako obavlja poslove koji se smatraju neprijavljenim radom, u skladu s posebnim propisom;

c) Pomorac bez opravdanog razloga odbio pregled iz stavka 4. ovog članka;

d) Pomorac ne dostavi Poslodavcu pravovremeno valjane isprave u skladu sa stavkom 6. ovog članka.

44. Usporedbom citiranih odredbi proizlazi da su pravo pomorca na naknadu za bolovanje zbog ozljede na radu i ovlaštenje poslodavca da zahtijeva kontrolni zdravstveni pregled uređeni sadržajno jednako, ali su različito uređene posljedice neispunjavanja uvjeta za isplatu naknade.

45. Naime, članak 23. stavak 6. NKU/21 propisuje da će se naknada pridržati ako pomorac bez opravdanog razloga odbije kontrolni pregled odnosno dok se ne utvrdi konačno i obvezujuće liječničko mišljenje; te će se pridržati do trenutka dok se ne utvrdi postignuti stupanj izlječenja odnosno opravdanost daljnjeg trajanja bolovanja.

46. Nasuprot tome, članak 23. stavak 7. KU/23 izričito propisuje da poslodavac nije dužan isplatiti naknadu ako dokaže neki propisanih razloga, među kojima su neopravdano odbijanje kontrolnog pregleda i nepravovremena dostava valjanih isprava od strane pomorca.

47. Drugim riječima, NKU/21 uređuje privremeno pridržavanje isplate do utvrđivanja postignutog stupnja izlječenja odnosno opravdanosti daljnjeg trajanja bolovanja, dok KU/23 izričito propisuje razloge zbog kojih poslodavac nije dužan isplatiti naknadu ako dokaže njihovo postojanje. Među tim su razlozima neopravdano odbijanje kontrolnog pregleda ili nepravodobna dostava valjanih isprava. Navedeni razlozi nisu propisani kumulativno, a teret dokaza je na poslodavcu.

48. Za odluku o tužbenom zahtjevu potrebno je razlikovati utvrđenje medicinskih činjenica od ispunjenja ugovornih pretpostavki isplate naknade. Sud prihvaća utvrđenja rješenja HZMO-a o potpunom gubitku radne sposobnosti i njegovu uzroku u granicama onoga što je tim rješenjima potvrđeno utvrđeno. Međutim, tim rješenjima nije odlučeno o tome je li tužitelj pravodobno dostavljao poslodavcu potrebne isprave, pristupio zatraženom kontrolnom pregledu ili imao opravdan razlog za nepristupanje.

49. Prema shvaćanju ovog suda, time što je tužitelju rješenjem HZMO-a od 4. srpnja 2024. naknadno priznato pravo na invalidsku mirovinu samo po sebi ne predstavlja ispunjenje obveza iz članka 23. stavaka 5. i 7. NKU/21 odnosno stavaka 5. i 6. KU/23.

50. Pritom tužiteljevo nepristupanje kontrolnom pregledu sud ne tumači kao automatski gubitak prava na naknadu za bolovanje. Za razdoblje primjene NKU/21 potrebno je ocijeniti jesu li naknadno ispunjene pretpostavke isplate pridržane naknade, tumačenjem stavka 6. zajedno sa stavcima 5. i 7. članka 23. NKU/21.

51. Tužitelj tijekom cijelog postupka nije osporio tvrdnju tuženika da je bio pozvan na kontrolni pregled, da nije pristupio pregledu zakazanom za 24. veljače 2022. niti je iznio okolnosti kojima bi opravdao nepristupanje.

52. Iz ispisa elektroničke pošte od 18. veljače 2022. proizlazi da je Luka Mišetić u ime tuženika tužitelja pozvao na zdravstveni pregled u svrhu utvrđivanja postignutog stupnja izlječenja, da je pregled zakazan 24. veljače 2022 u poliklinici Vitalis u Zadru te da troškovi tog pregleda idu na teret tuženika. Tim je dopisom tužitelj pozvan potvrditi dolazak na navedeni pregled.

53. Iz tuženikovog odgovora na Zahtjev za isplatu naknade za bolovanje od 29. travnja 2022. proizlazi da tuženik potvrđuje primitak tužiteljeva zahtjeva za isplatu naknade za bolovanje, te navodi da naknada za bolovanje za prosinac 2021. pa nadalje tužitelj nije isplaćivana jer tužitelj nije dostavljao dokumentaciju propisanu člankom 23. stavkom 5 NKU/21. Također, tužiteljevom punomoćniku je u tom dopisu ukazano kako je se tužitelj oglušio na višekratne pozive tuženika za dostavom potrebne dokumentacije te da nije pristupio na zakazani liječnički pregled kojeg je tuženik organizirao u svrhu utvrđivanja postignutog stupnja izlječenja.

54. Kako iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj neopravdano izostao s kontrolnog pregleda (iz spisa ne proizlazi suprotno, arg. iz članka 219. i 221a ZPP-a), stav je suda da je tuženik osnovano pridržao isplatu naknade za bolovanje za razdoblje do 31. prosinca 2022., a za razdoblje od 1. siječnja do 30. travnja 2023. (za koje je razdoblje relevantan izmijenjeni članak 23. stavak 7. točku d) KU/23), da je tuženik dokazao postojanje razloga zbog kojih nije dužan isplatiti naknadu za navedeno razdoblje.

Tužitelj također nije ničim opravdao svoje nepristupanje pregledu niti nedostavljanje traženih isprava.

55. Sud smatra, kako je već navedeno, da naknadno utvrđenje medicinskih činjenica rješenjima HZMO-a ne nadomješta ispunjenje tih pretpostavki.

56. U odnosu na tužiteljevo stajalište da tuženik kao poslodavac nije ovlašten uvjetovati isplatu naknade za bolovanje pregledom liječnika po vlastitoj odluci, stav je suda da u okolnostima konkretnog slučaja tužitelj ne može s uspjehom isticati ovaj prigovor.

57. Naime, iz članka 23. NKU/21 i KU/23 proizlazi da poslodavac može, na vlastiti trošak, zahtijevati od pomorca da se provede kontrolni zdravstveni pregled od strane nominiranog liječnika poslodavca (stavak 4.) kao i da se dokaz o trajanju bolovanja temelji na izvješću o bolovanju (doznaka ili potvrda o privremenoj nesposobnosti za rad) i medicinskoj dokumentaciji, koja na zahtjev poslodavca treba biti potvrđena od strane nominiranog liječnika poslodavca (stavak 5.). Međutim, ako se liječnik nominiran od pomorca ne slaže s mišljenjem nominiranog liječnika poslodavca, poslodavac i pomorac će u daljnjem roku od 15 dana nominirati trećeg liječnika čije će mišljenje biti konačno i obvezujuće za obje stranke (stavak 5.).

58. Tumačenjem navedenih odredbi, proizlazi da mišljenje liječnika kojeg nominira tuženik kao poslodavac nije i ne mora biti konačno ni obvezujuće, te da je reguliran slučaj kad se mišljenja radnikova i poslodavčeva liječnika razilaze: tada stranke imaju mogućnost suglasno izabrati trećeg liječnika čije će mišljenje prihvatiti kao obvezujuće.

59. Naglasiti je nadalje da je o zahtjevu po istoj pravnoj osnovi za drugo razdoblje, već odlučeno pravomoćnom presudom ovog suda P-623/2022-22 od 6. studenoga 2023. U toj je presudi zauzet stav da je zahtjev neosnovan upravo zbog toga što tužitelj nije postupio u skladu s odredbama članka 23. NKU/21.

60. Odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Pž-266/2024-2 od 15. svibnja 2024. potvrđeno je shvaćanje prvostupanjskog suda. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je izrazio stajalište da bez dokumentacije potvrđene od liječnika nominiranog od poslodavca, nema osnove za isplatu naknade. Također je navedeno: "kad bi isprave na koje se tužitelj poziva bile dostatne za nastup tuženikove obveze, stranke ne bi ugovorile drugačije i ne bi uvjetovale isplatu naknade dostavom potvrđene medicinske dokumentacije.", koje shvaćanje prihvaća i ovaj sud.

61. Premda se predmetni tužbeni zahtjev odnosi na razdoblje koje nije obuhvaćeno pravomoćnom presudom P-623/2022-22 od 6. studenoga 2023., tužitelj ne iznosi činjenice iz kojih bi proizlazilo da su u međuvremenu otklonjeni razlozi zbog kojih je isplata naknade od strane tuženika odbijena. Ocjenom dokaza izvedenih u ovom postupku sud je utvrdio da tužitelj ni za sada utuženo razdoblje nije ispunio pretpostavke za isplatu jer naknadno priznanje prava na invalidsku mirovinu rješenjem HZMO-a ne sanira propust tužitelja da postupi u skladu sa člankom 23. NKU/21. Naknadno doneseno rješenje HZMO-a ocijenjeno je kao novi dokaz, ali prema

izloženim razlozima sama po sebi ne dokazuju ispunjenje ugovornih pretpostavki isplate.

62. S obzirom na tužiteljev neuspjeh u parnici, troškovi postupka pripadaju tuženiku primjenom članka 154. stavka 1. ZPP-a i odgovarajućih odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., dalje: Tarifa).

63. U skladu s njegovim zahtjevom, tuženiku za odgovor na tužbu pripada nagrada u visini 100 bodova (Tbr. 8.1. Tarife). Tuženiku je priznata nagrada u toj visini i za ročišta od 1. travnja 2025. i 16. rujna 2026. (Tbr. 9.1. Tarife). Ukupno mu je, dakle, priznat trošak u visini od 300 bodova, što prema vrijednosti boda od 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife) i uvećano za PDV (Tbr. 46. Tarife), daje iznos od 750,00 eura. Pripada mu pravo na zatezne kamate na taj iznos od 30. listopada 2026. do isplate, u skladu s odredbom članka 151. stavka 3. ZPP-a.

64. Zbog svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Splitu 30. listopada 2026.

Sutkinja
Ivana Hrkać

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA HRKAĆ
Vrijeme potpisivanja:
30-10-2026
12:53:09

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D485233303834323239373932 36
L=SPLIT
S=HRKAĆ
G=IVANA
CN=IVANA HRKAĆ

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana primitka presude, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:
- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088f-733bb**

Kontrolni broj: **087bb-36833-4cece**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA HRKAĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.